YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)
6 päivänä maaliskuuta 2003 *

Asiassa C-211/02,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään C. Schmidt, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Luxemburgin suurherttuakunta, asiamiehenään N. Mackel,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY (EYVL 1998, L 24, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja A. La Pergola,

julkisasiamies: S. Alber,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 10.12.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.6.2002 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY (EYVL 1998, L 24, s. 1; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Direktiivin tarkoituksena on varmistaa kaikissa jäsenvaltioissa samantasoinen perusoikeuksien ja -vapauksien, erityisesti yksityisyyttä koskevan oikeuden, suoja henkilötietojen käsittelyssä televiestinnässä sekä tällaisten tietojen ja telelaitteiden ja -palvelujen vapaa liikkuvuus yhteisössä.

3 Direktiivin 15 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan muutoin kuin direktiivin 5 artiklan osalta viimeistään 24.10.1998 ja direktiivin 5 artiklan osalta viimeistään 24.10.2000 sekä että niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

4 EY 226 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti komissio, annettuaan Luxemburgin suurherttuakunnalle tilaisuuden esittää huomautuksensa, osoitti tälle jäsenvaltiolle 23.7.1999 ja 25.7.2001 päivätyillä kirjeillään kaksi perusteltua lausuntoa, joissa se kehotti tätä noudattamaan kahden kuukauden kuluessa kummankin lausunnon tiedoksiannosta ensimmäisessä tapauksessa tästä direktiivistä johtuvia velvoitteitaan muutoin kuin sen 5 artiklan osalta ja jälkimmäisessä tapauksessa direktiivin 5 artiklasta johtuvia velvoitteitaan. Luxemburgin suurherttuakunta ei vastannut näihin perusteltuihin lausuntoihin, minkä vuoksi komissio nosti käsiteltävänä olevan kanteen.

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen

5 Luxemburgin hallitus ei kiistä sitä, että se ei ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestystä direktiivissä säädetyissä määräajoissa. Se toteaa, että direktiivin täytäntöönpano on meneillään, ja selvittää syyt, joista tämä viivästyminen on johtunut.

6 Tältä osin on riittävää todeta, että arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-173/01, komissio v. Kreikka, tuomio 4.7.2002, Kok. 2002, s. I-6129, 7 kohta).

7 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä johtuu myös, että jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, miksi se ei ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. mm. asia C-286/01, komissio v. Ranska, tuomio 13.6.2002, Kok. 2002, s. I-5463, 13 kohta).

8 Näin ollen on todettava, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut direktiivistä johtuvia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyissä määräajoissa direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

9 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Luxemburgin suurherttuakunnan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska viimeksi mainittu on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyissä määräajoissa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Timmermans Edward La Pergola

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä maaliskuuta 2003.

R. Grass — kirjaaja

C. W. A. Timmermans — neljännen jaoston puheenjohtaja